



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De vitio negligentia. Cap. VII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

radinem: assument pennas, vt aquilæ volabunt, & non deficiet. Quintū est, magna gratia quā habent apud Deum, seruientes Deo qui ei velociter & strenuē seruiunt. Vnde Prouerb. 22. Vidisti virū velocē in opere suo? corā regibus stabit, nec erit ante ignobiles. Sextum est, vtilitas quam habet tales ex sua velocitate & strenuitate. Opera enim, illorū nō impediūtur vel tardio, vel alia de causa quin perficiantur. Vnde Eccl. 22. In omni opere esto velox, & omnis infirmitas non occurret tibi.

De vitio negligentia.

CAP. VII.

Sequitur de negligentia, quæ est septimū vitium pertinens ad acediam. Et attenditur negligentia in hoc, quod homo non curat qualiter opus inchoatū faciat, vtrum bene vel male: sed hoc solum curat, vt ab onere laboris inchoati se expediat. Negligentia verò hoc modo sumpta cōtraria est diligentia. Et attenditur diligentia in hoc, quod homo ad hoc studeat, vt opus inchoatū bene fiat. De hac diligentia cōmēdatur mulier habēs decē dragmas Luc. 15. vbi legitur de ipsa, quod amissa dragma vna, accēdit lucentā, & euertit domū, & quarit diligētē donec inueniat. Ad hanc diligentiam monemur. Pro. 24 vbi sic legit. Diligētē exerce agrū tuū. Et 27. vbi sic legit. Diligētē agnosce vultū pecoris tui.

De sex quæ faciunt ad detestationem negligentia.

Sex verò sunt quæ possunt valere ad detestationem negligentia. Primum est illud Iere. 47. Maledictus, qui facit opus Dei fraudulenter: vel negligenter, secundum aliā literam. Quā literam innuit hic Glossa interlin. super illud verbum, fraudulenter vel desidiose. Secundo facit ad detestationem huius diligentia, quam habent creatura irrationabiles circa opera sua. Diligentiam habet natura circa fructus arborū: satis patet per hoc quod eos ita obuoluit duris vel amaris exterius, dulcedinem & teneritudinē interius reponens. Diligentia etiam quam habent animalia ad fœtus suos, satis manifesta est. Tertio potest valere ad detestationem negligentia, diligentia quam habent homines circa ea quæ pertinent ad vtilitatem corporis, vel ad honorem mundi, vel circa ea quibus intendunt placere alicui homini. De illis autem solum quæ propter Deum fiunt, non curant homines qualiter fiant. De diligentia malorum habetur Matthæ. 2. vbi sic legitur de Herode: Diligenter didicit ab eis tempus stellæ. Et subditur, Ite & interrogate diligenter de puero. Quarto facit ad detestationem huius vitij sublimitas personarum, coram quibus negligentia talis committitur: quia coram Deo, & angelis eius committitur. Magna

T r

diligentia adhibenda esset in psallendo, & aliis operibus quæ fiunt specialiter coram Deo & angelis eius. Vnde in Psal. Quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter: & Sapiens: Tanto maiori studio placendi opus est, quanto maior est cui placendum est: Et David: In conspectu angelorum psallam tibi. Et Cant. 8. Qui habitas in hortis, amici auscultant te. Amici illi angeli sunt qui psallentem auscultant te. ¶ Quinto potest valere ad detestationem negligentia, utilitas magna quæ provenit ex diligentia in seruitio diuino. Plus enim valet vna oratio bene facta, quàm mille cum negligentia factæ, tanta potest esse negligentia. Plus etiam valet dies vna ieiunij si fiat eo modo quo debet, quàm ieiunia decem annorum, si in mortali fuerint. ¶ Sexto facit ad detestationem negligentia hoc quod diligentia in seruitio Dei valde honorifica est Deo. Vnde Prouerb. 13. Mulier diligens corona est viro suo. Anima quæ debitam diligentiam adhibet in Dei seruitio, glorificat Christum, qui est sponsus animarum: sicut corona quæ reddit illum gloriosum cuius capiti imponitur. Præcipue autem videtur facere ad detestationem negligentia hoc, quod ex negligentia ista provenit, quod ex seruitio illo, vnde deberet acquirere apud Deum gratiam, reportat eius offensam.

¶ De remediis contra negligentiam.

CONTRA hanc negligentiam duo spiritualia sunt remedia. ¶ Primum est timor. Vnde Eccles. 7. Qui timet Deum, nihil negligit. ¶ Secundum est amor Dei. Qui enim perferet Deum diligit, diligentiam adhibet in eis quæ ad Deum pertinent. Sicut ille qui aliquem recipit in hospitium, quem multum amat, & ad cuius susceptionem lætus est, cum magna diligentia præparat, quæ ei necessaria sunt. Vnde Eccles. 30. Splendidum est bonum in epulis. Epulæ enim illius diligenter fiunt.

¶ De rebus quæ impediunt diligentiam studij.

DE negligentia studij specialiter notandum est, quod tria sunt, quæ impediunt illud. ¶ Primum est, nimia velocitas. Quidam enim sunt qui quasi cursim considerant ea in quibus studere non possunt expectare donec veritas quam quærunt sibi occurrat. Similes Pilato, de quo habetur Ioan. decimo octauo, quod quum quærisset à Domino quid esset veritas, exit ad Iudæos, non expectata Domini responsione. Quod talis velocitas diligentiam studendi impedit, ostendit nobis Sapiens, dicens: Nihil magnum rerum natura cito efficit: præposuitque pulcherrimo operi cuique difficultatem. Nascendi quoque hanc legem fecit.

fecit, vt maiora animalia visceribus parentum diutius cōtineantur. Sic tardior dum diligens sit stilus, quæramus optima, nō protinus gaudeamus offerentibus. Repetenda sapius erūt scriptorū proxima. Sic namq; melius iunguntur prioribus sequentia. Omnia nostra dum nascuntur placent. Sed redeamus ad iudicium. Citò nō fit vt bene scribatur, & bene scribendo non fit, vt cito. ¶ Secūdo impedit diligentia studij, curiositas, quæ vult videre omnia, quæ sequuntur. Contra quam remedium est, animo velut quoddam frænum imponere, & non permittere vagari illum a sequentia. Vnde Sapiens: Resistamus & prouideamus, vt eifrannatos equos frænis quibusdā coërceamus. Oculus cordis semper noua videre appetit, sicut & oculus corporis: iuxta illud Eccl. 1. Non satiatur oculus visu, nec auris auditu. Ideoq; refrændus est. ¶ Tertio impedit diligentia studij, fatigatio. Vnde bonū est, vt quādo aliquis videt se fatigatum circa materiam aliquam studendo, q; ipse quiescat, & post quietē ad eandem materiam redeat. Vnde Sapiens: Obstat diligentia scribēdieriam fatigatio. Non dubium est, optimum emendandi genus esse, vt scripta in aliquod tempus reponantur, & ad ea post interuallum aliquod velut noua atque aliena redeamus, vt nobis tanquam recentes fœtus blandiantur.

De vitio inconsummationis.

CAP. VIII.

Sequitur de octauo vitio pettinēte ad acedia, quod possum⁹ vocare vitium inconsummationis, seu imperseueratiæ. Hoc vitio laborāt illi q; raro ad perfectionē ducūt aliquod op⁹ quod inchoāt. ¶ Ad detestationē huius vitij primo potest valere exemplū Christi, de quo habetur Mat. 27. q; obtulerunt ei Iudæi, q; crederent in eū, si de cruce descēderet. Ipse verò pro tanto munere sibi oblato, noluit opus redēptionis nostræ inconsummatum relinquere. Ad idē potest referri quod ipse dicit Ioā. 4. Cibus meus est, vt faciā voluntatē eius, qui me misit, vt perficiā opus Dei. Et Ioan. 18. Ego te clarificauī super terram, opus consummāui quod dedisti mihi, vt faciā. Legitur etiam Deuteron. 31. q; Dei perfecta sunt opera. ¶ Secundo potest valere ad detestationem huius vitij hoc, quod hoc vitium ad eodē placet diabolo. Cuius signum est hoc, q; ipse tantum conatur ad hoc, vt homines non perseuerent. Vnde dictum est serpenti, Gen 3. Tu insidiaberis calcaneo eius: id est, fini, cui præcipuē diabolus insidiatur. Scit enim finem optimum esse in re, & q; cætera habet ab eo bonitatem suam. Ideo finem præcipuē impedire conatur. ¶ Tertio valere potest ad detestationem huius vitij hoc,

Tt 2